

PRAŽSKÝ DĚLNÍK

Ročník II. / Číslo 2. / Zdarma

duben 2013 – červen 2013

ds.praha@europe.com

www.dsss-praha.cz

Církevní restituce pokračují, zákony a morálka musí stranou

Boj o církevní restituce, tedy boj o miliardy korun z peněz nás daňových poplatníků, kteří jsme nikomu nic neukradli, a boj o zbytky národního majetku, které je třeba ještě vyvést stůj co stůj, pokračuje. Hanební poslanci vládní trojkoalice, kteří se starají pouze o blaho vyvolených na úkor většiny občanů, schválili 8. listopadu 2012, v den výročí bitvy na Bílé hoře, zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, těsnou většinou 102 poslanců (z nichž jeden byl nepravomocně odsouzen za korupci), a to i přes velký odpor veřejnosti a opozičních stran. Ukázali spolu s vládou občanům České republiky v plné nahotě svoji aroganci a neschopnost a nevěli vést smysluplný a korektní dialog nejen s parlamentní opozicí, ale i s občanskou společností.

Vláda ve své aroganci a přezíratosti ostatních pokračuje dál. Proti tomuto zákonu podaly stížnost k Ústavnímu soudu ČR tři subjekty: poslanecké kluby Věcí veřejných, ČSSD a KSČM, které žádají zrušení tohoto zákona jako celku, popř. jeho částí (celé znění stížnosti k dispozici na webu Ústavního soudu). Aniž by Ústavní soud jakkoli rozhodl nebo nařídil v této věci jednání, schválila vláda dne 20. 2. 2013 smlouvy o vypořádání s církvemi, které byly

o dva dny později podepsány, přestože na jejich uzavření je čas až do září tohoto roku. Tyto smlouvy nejsou nikde publikované.

Podle stanoviska některých ústavních právníků mají tyto smlouvy určité vady. Tyto smlouvy mají nejspíš soukromoprávní charakter. Vláda ČR nemá dle českých právních předpisů pravomoc uzavírat smlouvy tohoto charakteru s právníky osobami ohledně státního majetku, může pouze k provedení zákonů vydat příslušná nařízení, ty ale jde zrušit. Pokud jde o tento typ smluv, řídí se jejich režim Ob-

čanským zákoníkem, a to se všemi důsledky. Vláda ovšem uzavřela smlouvy, které jsou v podstatě nevypověditelné ze strany státu, což je v rozporu s občanským právem. Evidentně je zde tedy možno vysledovat snahu o to, aby zrušení těchto smluv bylo maximální měrou znemožněno, zejména pokud by příští vláda chtěla zrušit příslušný zákon. Pak ale by tyto smlouvy ztratily zákonný podklad a celá kauza skončila nejspíš u soudu, kde by církve žádaly náhradu škody, která jim zrušením zákona vznikla (v závislosti na konstrukci smluv).

Značně problematická je i částka, která má být církvím a náboženským společnostem dle těchto smluv vyplácena, tj. 59 mld. + inflace po dobu 30 let. Kde se tato částka vzala, ví snad jenom Bůh, a ani to není jisté. Nikde neexistuje seznam majetku, který má být navrácen, případně za jaký konkrétní majetek, který se navracet nebude, byly tyto kompenzace určeny. Nedokáží to osvětlit ani členové kabinetu. Nedokáží, nechtějí nebo nesmějí? Jsou snad povinováni někomu jinému než lidu České republiky, jak praví Ústava?

Církve a zejména církve Římsko-katolická, se prohlašují za služebníky boží. Sloužit Bohu znamená ale sloužit lidu. Pokud by církve použily svůj majetek a finance ke službě lidu, na stavbu hospiců, škol a jiných prospěšných zařízení, k rozvoji zemědělských komunit, asi bychom proti tomu nic nenamítali. Obávám se však, že tomu tak nebude. Na některé majetky už si brousí zuby developéři a jiní podnikavci a spekulanti, kteří do svých nenechavých parátů shrábnou majetek nás všech. Kolik ještě bude krádeží a tunelů jako tyto restituce, Pandury, Gripeny, Promopro, dotace a další, jak dlouho budou ještě krásť, než občané konečně řeknou: Tak dost! Už to stačilo!

Mgr. Štěpánka Fotrová
Vedoucí redaktorka PD

Zatočme s nezaměstnaností!

V současné době míra nezaměstnanosti podle staré metody počítání přesáhla 10 procent. Jedná se o alarmující číslo, neboť se blížíme ke stavu, kdy pracující nemusí být schopni takový počet lidí ufinancovat. Státy vždy s nezaměstnaností bojovali, někdy méně, jindy více úspěšně. Například během První republiky byla pomoc prováděna pomocí Gentského systému, který začal fungovat od roku 1925. Každý, kdo byl členem odborové organizace a přispíval, měl nárok na pomoc, pokud ztratil práci. Stát dotoval odborové organizace z poloviny. Lidé měli podporu 26 týdnů. Systém ale přestával fungovat během krize ve 30 letech a zcela zkolaboval před válkou.

Vláda tvrdí, že se snaží s nezaměstnaností bojovat, ale opak je pravdou. Z úřadů práce udělala pouze budovy, kde se vyplácí dávky a bere jim veškeré pravomoci, jak práci skutečně hledat a nabízet. Aby to vláda úředníkům ještě více zkomplikovala, stále se mění IT systémy, které často nefungují.

Výsledek je takový, že lidé musí povinně úřady navštěvovat, jinak budou vyloučeni a úředníci jim často řeknou, že jim nejde databáze a pošlou je zase domů. Výhoda gentského systému byla ta, že byl decentralizovaný, jelikož byl vykonáván skrze jednotlivé odborové organizace, pod dohledem státu.

Dnes je taková představa považo-

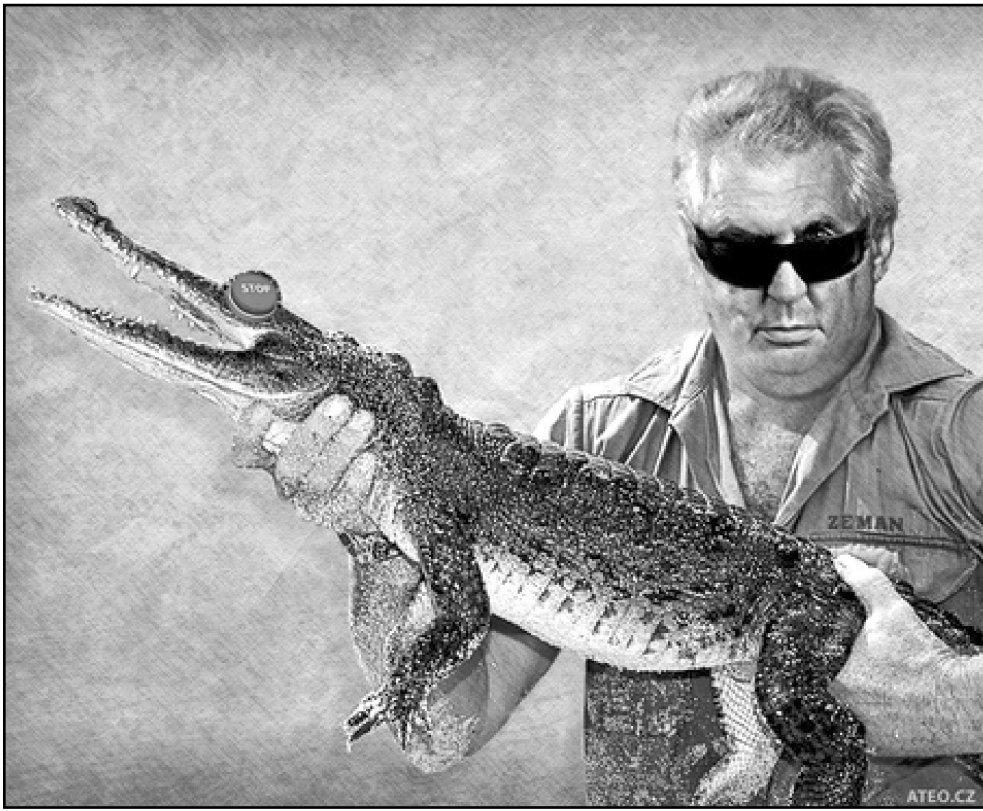
vána za zvláštní. Vláda se stále snaží odborové organizace poškozovat, ať slovně či konkrétními zákony. Např. jeden z nápadů byl takový, že zaměstnanci, kteří podpoří stávkou odborů, budou nahlášeni zaměstnavateli. Zá-

kon neprošel, ale na jak dlouho? Pokud by vláda chtěla skutečně pomoci nezaměstnaným, vytvářela by podmínky pro růst ekonomiky. To jim už od začátku radí zástupci ekonomů, ale někomu prostě poradit nelze. Nezaměstnaní se pomoci od současného vedení státu nedočkají, musí se spolehnout sami na sebe. Současné vládnoucí strany se chvástají, jak se o nezaměstnané zajímají a mají pro ně program. Ale Dělnická strana sociální spravedlnosti s lidmi skutečně mluví a zajímá se o jejich problémy, jako například Znojemská organizace s informační kampaní. My o nezaměstnaných víme a nepřehlídíme je.

Martin Duška

Česká republika má za sebou první přímou prezidentskou volbu

Miloš Zeman se stal 26. 1. 2013 novým prezidentem České Republiky. V historicky první přímé volbě hlavy státu porazil druhého finalistu Karla Schwarzenberga. Přímou volbu jako prostředek rozšíření přímé demokracie vítáme. Co nevítáme, jsou podmínky, za kterých může daný občan kandidovat. DSSS se přiklání k rakouskému modelu prezidentským voleb. V tomto modelu místo 50 000 podpisů či nominace od poslanců nebo senátorů musí kandidát získat 6000 ověřených podpisů. Navrhujeme, aby se tyto podpisy sbíraly na poštách, v rámci tzv. Checkpointu, ten je k dispozici na téměř 7 000 pobočkách České pošty. Tento názor či návrh podporujeme hlavně ze 2 důvodů:

1. Zanikne diskriminační počet 50 000 podpisů.

2. Bude eliminována opětovná taškařice kolem ověřování pravosti a sčítání podpisů.

Na výsledcích lednových voleb se podíleli členové pražské DSSS a Dělnické mládeže antikampaní proti Janu Fischerovi. Vylepili na 1 000 samolepek, vybízejících český národ k nevolení tohoto bezpáteřního karié-

risty, a jak vidno, zafungovalo to. Také nesmíme zapomenout vzdát hold panu předsedovi DSSS Tomáši Vandasovi, jehož tým sesbíral na 40 000 podpisů v rámci oficiální kandidatury na post prezidenta republiky.

Nejsmutnější na této volbě bylo asi to, že z kandidátů, kteří překročili 50 000 podpisů či byli nominováni poslanci a senátoři, se velmi těžce vybíralo. Ti co volili Zemana, ho volili kvůli tomu, aby Schwarzenberg nebyl prezidentem a zase naopak. Mállokterý volič volil kandidáta, kterého považuje za kvalitního. Jistě spousta z Vás to měla podobně.

Miloš Zeman již má za sebou inauguraci a je již oficiálně českým prezidentem. Nemá ale položenou laťku moc vysoko, jelikož jeho dva předchůdci byli spíše terčem posměchu a zášti, než aby k nim národ vzhlížel. Uvidíme, s čím vyrukuje Zeman. Jaké kroky budou následovat a jaké postoje zaujme. S ohlednutím na jeho povolební pády, aligátory a špatně podepsaný prezidentský slib, přílišná očekávání nemáme.

Miloslav Wolf, DiS.
šéfredaktor PD

Cestou seriózní radikality

Vážení přátelé,

v souvislosti s desátým výročí strany jsme nemohli nepřemýšlet o uplynulých letech ve straně. Je nesporné, že jsme za ty roky dokázali mnohé. Dnes máme volební výsledky, o kterých jsme před nemnoha lety jen snili. Pro připomenutí např. v roce 2006 jsme obdrželi ve volbách do Poslanecké sněmovny 0.23% hlasů, dnes máme preference 10krát vyšší. Ti z Vás, kdo si tu dobu pamatují, se mnou jistě musí souhlasit v tom, že se strana od té doby značně posunula v mnoha ohledech, za což vděčíme neúnavně a obětavě práci vedení strany, ale i každého z řadových členů. Nezlomilo nás rozpuštění strany, policejní represe ani tlak ze strany různých skupin. Jsme stále zde a stále bojujeme za lid naší země. Deset let je za námi a je čas podívat se na to, co nás čeká v budoucnu. Rozhodující pro každou politickou stranu je vývoj jejího vnějšího obrazu, našeho Image. Musíme vnitřně i zevnějškem prokazovat svou identitu, kdo skutečně jsme a chceme být. Musíme svým vystupováním a chováním neustále pozitivně reprezentovat naše myšlenky.

Dosáhli jsme za roky naší existence značného stupně známosti. Dnes je však již jméno DSSS mezi veřejností natolik známé, že bychom se měli posunout od snahy udělat nás ještě známějšími, ke snaze o ještě větší

zkvalitnění zvuku značky DSSS. To, co mohlo fungovat před pěti lety, nemusí být již nezbytně přínosem i dnes. Naši voliči se musí cítit být námi zastupováni. Budme radikální ve svých názorech, ale vždy mějme na paměti, že je nutné mít radikality podepřenou dostatkem kvalitních argumentů. Pojdme v budoucnu dělat politiku seriózní radikality. Neustupujme, stůjme si za svými názory, ale argumentujme věcně, tématicky a bez zbytečné vulgarity. Jsme seriózní pronárodní stranou, ne spolkem hospodských kecálků a kritiků, jako některé jiné neparlamentní strany, tak to všem dokažme.

Ke své prezentaci si vybíráme témata, o která se lidé zajímají a která zároveň nejsou typická pro velké strany. Zajímáme se o nemocný nadnárodní bankovní systém, nefunkční EU, příliv cizinců, ochranu zvířat a životního prostředí a o další věci, které by měly být pro nás jako nacionalisty typické. Zaměříme se na sociální stránku naší politiky. Inspiraci můžeme čerpat třeba z řecké strany Zlatý

Úsvit. V roce 2009 získala tato strana 0,45% hlasů. V květnu 2012 to již bylo 6,97%, což je 15x více za pouhé tři roky. A dnes o osm měsíců později se jejich preference pohybují okolo 16%. A čím si Zlatý Úsvit získal náklonost Řeků? Zejména svým sociálním cítením, když např. rozdává potraviny řeckým občanům v rámci kampaně „Jídlo jen pro Řeky“. K dalším stranickým solidárním kampa-

ním patří například „Krev jen pro Řeky“ a teď nově „Pracovní místa jen pro Řeky“. Členové strany navštěvují dílny a továrny, počítají a zveřejňují počet zahraničních zaměstnanců, kteří tam pracují a motivují zaměstnavatele, aby místo nich zaměstnávali Řeky. I tudy by mohla vést naše budoucí cesta.

Jiří Petřivalský
Předseda KO DSSS Praha

EU nám bylinky nezakázala. Ale...?

Českým internetem proběhla na přelomu roku zpráva, že Evropská unie zakázala Čechům bylinky, a od teď už jen chemie. Je to samozřejmě nesmysl, EU nám bylinky nezakazuje, aspoň zatím. Bylinky tedy klidně můžeme sbírat nebo kupovat dál, léčit se jimi dle svého uvážení nebo o nich veřejně šířit informace.

Jak ale tato fáma vlastně vznikla a co ve skutečnosti EU zakázala? Na základě nařízení EP a Rady č. 1924/2006 byly stanoveny požadavky na uvádění zdravotních tvrzení, tj. pozitivních účinků potravin a jejich složek na lidské zdraví. Účelem tohoto nařízení je omezit

některá zdravotní tvrzení uváděná na obalech potravin, v reklamách a při jejich prezentaci, zjednodušeně řečeno, aby to v obchodě nevypadalo jako v lékárně. Toto nařízení zásadně neřeší požadavky na používání rostlin ani jiných složek potravin, ani neřeší jejich zákaz nebo povolení pro výrobu potravin ani neomezuje jejich použití, což nám také mj. potvrdilo Ministerstvo zdravotnictví ČR.

Na základě výše uvedeného nařízení zakázal EFSA (Evropský úřad pro bezpečnost potravin) v loňském roce užívání okolo 1600 tvrzení, tzv. claimů, naopak vydal 222 schválených tvrzení, které jsou uvedeny na stránkách Evropské komise. Mezi claimy, které neobstály, patří např. že „černý čaj napomáhá koncentraci“, „Kinder čokoláda podporuje růst dětí“ nebo „Actimel chrání před nachlazením“. Naopak byla povolena tvrzení jako: „magnézium přispívá k normální práci svalů“ nebo „vitamin C podporuje normální funkci imunitního systému“.

I bez EFSy většina lidí ví, že Kinder čokoláda není zdravá nebo že naopak vitamin

C zdravý je (zejména jeho přírodní varianta). To ovšem neřeší problém, který dnes máme, vstoupíme-li na půdu supermarketu. Sice už nezdravé nebo neschválené potraviny se jako zdravé nesmí označovat, ale z regálu nezmizí. Možná by se EFSA místo toho, aby se zabýval zakazy značení, měl zabývat podstatou problému, že nám z obchodů mizí přírodní potraviny a jsou nahrazovány průmyslově vyráběnými, ve kterých jsou hromady chemikálií, tzv. éček, mezi něž patří různá aditiva, emulgátory, stabilizátory a dochucovačla. Pokud by EFSA chtěl být Evropanům opravdu k užítku, nebylo by od věci, aby nejčastěji používaná éčka (např. sladidlo aspartam – bývalá bojová látka) nechal otestovat a v případě potvrzení negativních účinků na organismus zakázal. To je zatím ale z říše sci-fi. A proto jedna rada na závěr: kupujte co nejméně průmyslově zpracované potraviny a zpracovávejte si čerstvé suroviny doma. A hlavně – pečlivě čtěte složení výrobků na etiketách.

Mgr. Štěpánka Fotrová
Vedoucí redaktorka PD

Úryvek z programové listiny

Zrušení státních dotací pro politické strany za mandáty poslanců a senátorů. Státní příspěvek politické straně bude vyplácen pouze jednorázově za hlasy ve volbách při dosažení hranice 1 % a ročně při dosažení volební hranice 3 %. Současný systém odměňování za získané mandáty poslanců a senátorů je vzhledem k naší ekonomické situaci příliš štědrý; občané ze svých kapes hradí i činnost těch politických stran, které vůbec nevolili.

Exekutorská mafie stupňuje svůj teror

V polovině prosince proběhla téměř bez povšimnutí médií zpráva o připravované novele přihlašovacího zákona vypracované ministerstvem vnitra, která zásadně omezuje možnost trvalého pobytu na obecních úřadech a umožňuje: „Automatický přesun trvalého pobytu z úřadů do nemovitosti nahlášeného či jeho příbuzného.“ Přesun trvalého pobytu do nemovitosti vlastněné nahlášeným by se dal ještě pochopit, ale jádro pudla tkví ve formulaci: „či jeho manžela, partnera, rodičů či dětí“. A to vše automaticky, bez vědomí kohokoliv ze zainteresovaných. Návrh je odůvodňován problémy radnic s agendou tam přihlášených či podobnými nesmysly. Ale ve skutečnosti jde o objednávkou exekutorské lobby na ještě snadnější krádeže cizích majetků pod ochranou zákona. Z tohoto hlediska stojí za povšimnutí, že velké procento manželů/lek poslanců má exekutorské kanceláře.

V praxi si to tito státní zloději představují tak, že si vytipují nejbohatšího či spíše nejzranitelnějšího příbuzného (nejčastěji rodiče), „neúplatný úředník“ tam dlužníkovi (který však mnohdy nemá o dluhu ani ponětí) převede trvalý pobyt a rabování může začít. Přitom tento princip, tak oblíbený v nacistickém, komunistickém a jim podobných režimech, jenž umožňuje trestat za prohřešky jednotlivce jeho rodiče, děti či manželku by neměl mít v žádném alespoň trochu demokratické společnosti místo.

Můžeme se jenom ptát, kde jsou a co dělají tzv. ochránci lidských práv. Jindy jsou aktivní až hrůza kvůli malichernostem a teď nic. Možná to u nich není s těmi lidskými právy zase až tak horké, možná jen prostě nedostali zapláceno. A přitom, pokud bude novela schválena a zavedena, bude to znamenat naprosto zásadní změnu právního systému zavedením kolektivní viny. A možná, že je to začátek nového právního

řádu, kde se budou trestat za vinu jednotlivce celé rodiny, ulice či obce (např. Lidice). Kde už jsme to jenom viděli? A u kterého vzoru se asi

min. vnitra v čele s panem Kubicem inspirovali? To ať si už každý doplní sám.

Petr Smejka

Příznivci DSSS protestovali před ministerstvem zahraničí proti privatizaci zámku Štířín

V pondělní podvečer se sešly zhruba dvě desítky členů a příznivců DSSS před ministerstvem zahraničí, aby vyjádřily svůj nesou-

hlas s privatizací zámku Štířín. Vícepremiérka Karolína Peake uvedla, že požadovaná částka za privatizaci zámku Štířín bude 330 milionů korun i přesto, že reálný odhad ceny celého komplexu dosahuje skoro desetinasobku dané částky.

Za asistence úředníků magistrátu, policie ČR a médií přednesl první projev předseda pražské DSSS Jiří Petřivalský, který mimo jiné uvedl:

„Dobrý den dámy a pánové, dnes jsme se zde sešli, abychom vyjádřili svůj nesouhlas s další plánovanou krádeží národního majetku. V rámci takzvaného šetření připravuje vláda ČR další z řady tunelů a podivných zakázek. Tentokrát jde o privatizaci zámku Štířín, který je ve vlastnictví ministerstva zahraničí. Jde o další z celé řady vyloučených drzých zakázek, které mají za cíl ožebračit náš národ a nechat zbohatnout úzkou skupinu lidí. (...) Rozprodávat kulturní dě-

dictví národa je samo o sobě hanebné. Podobná zařízení by měla zůstat ve státních rukách a ne být rozprodávána pochybným zájemcům, u kterých není jisté, co se zámek udělají. Když chce navíc vláda prodat toto zařízení za desetinu skutečné hodnoty, tak je jasné, že na tom někdo vydělá, obávám se ale, že stát to určitě nebude.“

S dalším projevem vystoupil výkonný místopředseda DSSS Mgr. Jiří Štěpánek, který např. řekl: „Sešli jsme se zde, před ministerstvem zahraničí, abychom vyjádřili svůj nesouhlas s prodejem štířínského zámku. Ale je také spousta jiných důvodů, proč demonstrovat před touto budovou. Možná by stačilo, kdyby ČR měla dva velvyslance. Jednoho v Bruselu a druhého ve Washingtonu. Příkazy z těchto dvou centrál by se pouze naemailovali české vládě, která by se podle nich zachovala. (po-

dotkl ironicky) I kdyby nás vládní představitelé ujistovali, že tento prodej zámku bude křišťálově čistý, tak jim není co věřit. Všechno je nějaký tunel či malá domů. Vláda osekává sociální dávky, bere peníze tělesně postiženým, a přesto prodává státní majetek pod cenou. Toto vše musí skončit. Jedinou cestou změny jsou parlamentní volby příští rok. DSSS na ně bude připravena. Buďte i vy!“

Před ministerstvem zahraničí jsme se sešli, protože nemůžeme a ani nebudeme mlčet. Kulturní památky patří lidu této země a ne skupince kmotrů, kteří si z okrádání občanů udělali živnost. Dělnická strana sociální spravedlnosti je zde pro lidi a přijde čas, kdy budeme v pozici, abychom vyšetřili všechny zločiny vládnoucích politiků. Můžeme Vám slíbit, že to uděláme důsledně a nekompromisně.

Tiskový odbor KO DSSS Praha

Sebeobrana: zákon a úřady

Dnes je čím dál běžnější, že se dostanete do situace, kdy musíte před napadením bránit sebe, své blízké, či svůj majetek. Nemalá část z bránců se lidí má potom potíže, ať už s policií či správními orgány. Úkolem tohoto a případných následujících článků je poskytnout informace o tom, jak se efektivně ubránit, a přitom minimalizovat případné problémy s úřady. Základní termín, který potřebujeme znát, a vejít se do jeho mezí, pokud „nechceme mít problém“ je NUTNÁ OBRANA. Ta je definována jako „Obrana, která není zjevně nepřiměřená povaze útoku“, a zároveň platí podmínka, že „O nutnou obranu se jedná, jen pokud útok hro-

zí, nebo trvá“. Případem obrany, která je zjevně nepřiměřená povaze útoku je kupříkladu střelba po zloději jablek kterého přistihnete na vlastní zahrádce. Zákon totiž rozlišuje podle důležitosti toho, co chráníme: život – zdraví – majetek. Připravít někoho o život nebo zdraví kvůli ochraně našeho majetku nesmíme. Poškodit někoho na zdraví, nebo i připravit o život legálně při obraně, můžeme teprve v okamžiku, kdy se důvodně domníváme, že útočník někoho na životě nebo zdraví ohrožuje. Taková situace, kdy sedíte dejme tomu v Novém Boru v restauraci, a uvidíte útočníka s mačetou, jak se pokouší zabít vašeho spolustolovníka, to by mohl být učebnicový

příklad nutné obrany. Případný držitel střelné zbraně na místě by mohl na útočníka legálně namířit zbraň a vyzvat ho, aby svého jednání zanechal – tak by asi nejraději viděla policie – nebo rovnou začít střílet – což je reálnější varianta, protože jinak by střelec mohl o svou zbraň velmi rychle přijít. Zároveň platí druhá podmínka (dokud útok hrozí nebo trvá) – čili střelec může zasáhnout jen proti útočníkům, kteří v tu chvíli na někoho útočí, nebo mu alespoň mačetou vyhrožují. Vystřelil po útočníkovi, který útoku zanechal, nebo se dal rovnou na útěk, to je vstupenka do vězení.

Pojďme však k méně extrémním situacím a méně extrémním zbraním. Těmi jsou především: pepřový sprej, plynová pistole, nůž, teleskopický obušek, elektrický paralyzátor a podobně. Pepřový sprej mohu s čistým svědomím doporučit prakticky každému, není potřeba zvláštních dovedností k jeho použití, a jsou k dispozici i provedení, která nejsou o mnoho větší než rtěnka, a lze je doporučit i ženám. Pepřové spreje jsou v různých provedeních – aerosol, tekutá střela, pěna. Aerosolové pepřové spreje umožní snáze zasáhnout útočníka, ale je zde nebezpečí při použití ve větru nebo v uzavřených prostorech. Snadno se vám stane, že i jen mírný vítr strhne část kapiček aerosolu zpátky k vám, nebo k osobě, kterou rozhodně zasáhnout nechcete. Pokud aerosolovou formu spreje použijete v uzavřeném prostoru – například v autě, je nutné prakticky okamžitě prostor opustit, jinak se vystavujete stejným následkům jako zasažený útočník. Pro tekutou střelu platí oboje uvedené, s tím že navíc může dojít k odrazu proudu spreje, pokud je použit zblízka. Pokud se nechcete věnovat zdlouhavému tréninku, doporu-

čuji pěnové provedení. Má sice relativně menší dosah, ale zato prakticky nehrozí, že by účinky spreje na sobě nějak pocítil obránce. Pěnové provedení vypadá dost podobně jako pěna na holení, jen má větší dosah a uvnitř pěny je účinná látka spreje. Útočník se často pokouší pěnu setřít, čímž zdůrazní nástup účinků spre-

je. Sprej vybíráme hlavně podle obsahu účinné látky. Nemá moc smysl vybírat spreje, které neobsahují kapsicin – výtažek z pálivých papriček. Různé pokusy o jeho chemickou náhradu nejsou příliš účinné. Osobně doporučujeme pepřové spreje značky Sabre RED, z výrobků které lze v Čechách koupit mají nejvyšší koncentraci kapsicinu.

Pokud už vyvstane situace, kdy sprej musíme použít, uděláme to tak, aby to pro útočníka bylo nečekané – takže žádné mávání sprejem v ruce a vyhrožování – ale ruku na sprej v kapse (v batohu nebo kabelce nemá smysl ho nosit, nestihnete ho nejspíš vyndat včas), ještě v kapse sprej odjistit, a až útočník bude na dosah, sprej prudce vytáhnout, zasáhnout útočníka – raději více než méně – a o několik kroků ustoupit.

Ivan Malý

Špičky DM Praha pomáhali s distribucí Pražského dělníku

Členové DM Praha v čele s předsedou P. Szudárem a jednatelem DM Praha M. Wolfem ve čtvrtek 7. 3. 2013 odpoledne rozdávali kolemjdoucím aktuální číslo pražského čtvrtletníku vydávaného KO DSSS Praha. Vybrali si příhodné místo u metra Kačerov, kde je velký pohyb obyvatelstva. O periodikum DSSS byl velký zájem a po 200 výtiscích se jen zaprášilo. Lidé reagovali pozitivně. Jeden čtenář prohlásil: „Až budete toho Kalouska všet, tak dejte vědět.“

Tiskový odbor DM Praha

Rozhovor s členem vedení pražské DSSS a hudebníkem Ladislavem Budzem.

Ladislav Budz, člen krajské rady DSSS Praha a člen republikové rady DSSS, vystupující pod uměleckým jménem Lobo, je bezesporu skvělým muzikantem a rovněž bojovníkem za práva všech slušných lidí. Mnozí z vás již měli možnost slyšet jeho vlastní písně na nejrůznějších veřejných shromážděních. Na nich hraje často také písně Karla Kryla. Láďovi jsme položili několik otázek, na které nám ochotně odpověděl:

PD Co ti říká osoba Karla Kryla a proč právě jeho písně se velmi často vyskytují ve tvém repertoáru?

Myslím, že není nutné nikomu Karla Kryla nějak hlouběji představovat. Pro mě to zkrátka odmala byl, je a bude osobnost s velkým O. Většina lidí má v paměti Karla Kryla asi nejvíce jako zpěváka a písničkáře, pána s kytarou. Ale pozor, Pan Kryl (zdůrazňuji Pan Kryl) byl především vynikající básník, filozof a veliký čtenář lidských duší. Zkrátka to byl člověk, který dovedl velmi dobře naslouchat lidu. To už dnes umí málokdo. Jeho písně jsou jednoduché po hudební stránce, ale velmi hluboké a moudré po stránce textové. A to je právě ta božská kombinace.

PD Vyjmenuj nám tedy kapely, v kterých jsi dříve hrál, a řekni našim čtenářům, co ti působení v nich přineslo.

V minulosti jsem působil v kapelách P. H. N. K., S. P. S., Squad 96, Braňo Alex a Slobodná Európa a měl jsem tu čest si společně zahrát a zazpívat s naším současným skvělým písničkářem Tomášem P. Hametem. Působení v těchto kapelách mi přineslo nejen spoustu zážitků a zkušeností, ale i poznávání jiných zemí, krajů, zvyků, lidí. Naučil jsem se i cizí jazyky. Vím, čtenáři by asi očekávali slůvko peníze, ale to v opravdovém bigbitu nehledáte. A na jednu věc, kromě velkého turné po USA v roce 1996 s kapelou S.P.S., jsem velmi hrdý, je to malá vinylová deska, která nám vyšla v Kalifornii v rámci našeho turné, a živě hraní v jednom lokálním rádiu v San José California.

PD Co tě vedlo k tomu, že ses stal členem DSSS?

Na toto odpovím velmi stručně. Dovedla mě k tomu arogance a bezmezná nenažranost lidí, kte-

ří tahají za nitky v našem státě už desítky let. Ano, mluvím o lidech, kteří nám vládnou. A vězte, že to nejsou jen ti kašpárci v parlamentu. Realita je o mnoho děsivější. Zkrátka už mě nebavilo jen jezdit po koncertech, smát se všemu, jako že se máme výborně, sedět u piva a po každých volbách pak nadávat, jak je to všechno špatně. Zkrátka jsem Čech, jsem na to hrdý, miluji svou vlast a nenávidím lidskou hloupost! A bohužel jediná dobrá politická strana v současné době v tomto prohnilem státě je pouze DSSS. Politika se týká nás všech! A víc než si kdo může pomyslet.

PD Myslíš si, že Česká republika je opravdu demokratickou zemí, za jakou se vydává?

NE. A myslím to upřímně.

PD Jak vnímáš vládní „reformy“, které ve svém důsledku vedou ke snižování životní úrovně lidí v naší zemi? Mnozí z nich se díky nim propa-

dají pod hranici chudoby. Jaký je tvůj lék na tento problém?

Současné vládní reformy vnímám tak, že je mi z toho zle. Jistá nedotknutelná komunita osob se snaží ve spolupráci s korektními médii vyvolat v občanech ČR pocit, že je vlastně naprosto fajn, že bohatí bohatnou a chudí chudnou. Mocní kradou a ještě se u toho usmívají a chrochtají. A ti hloupější jim na to celé stále a stále skáčou. Tím narážím na výsledky voleb za posledních dejme tomu 15 let. Můj lék na tento problém je snadný. Lidé, začněte vnímat politiku jinak, než jste ji vnímali doposud. Jde o vaši budoucnost, jde o budoucnost vašich dětí a jejich dětí. Když jdete do sklepa přihodit uhlí do kamen, je to politika. Když stojí vajíčka o 40 % víc než kdy jindy, je to politika. Když vás po 35 letech vyhodili z práce a ani neřekli proč a zapomněli poděkovat, když se v TV nedozvíte, že kousek od vašeho domu demonstrovalo 5 tisíc lidí, tohle všechno je politika!

PD Co bys na závěr vzkázal našim čtenářům?

Všem lidem, kteří mají ještě tu sílu zdravě uvažovat a myslet, chci vzkázat jedno. Dobře si rozmyslete, koho budete volit. Budme hrdí na svou zem, na naše tradice, na naši kulturu, na naše přírodní bohatství. Tiskový odbor DSSS Sever, autorizováno redakcí PD

EVROPSKÁ UNIE? NE, DĚKUJI!!!

Píše se 1. května 2004 a obrovský ohňostroj ve všech velkých městech vítá vstup do Evropské unie, která nám přinese blahobyt, volné cestování, dostatek finančních prostředků na stavbu silnic, dálnic, budování nových firem a zajistí tak práci všem. Ale je opravdu Evropská unie to pravé pro Naši Vlast?? Podívejme se společně, přátelé, na některé její „mouchy“:

1. Co řekneme my, je svaté.

Většina norem je nadřazená národním zákonům. Cizáci bez elementární znalosti našich poměrů rozhodují o tom, co můžeme a nemůžeme dělat ve vlastní zemi. Tyto normy často situaci kom-

plikují a někdy odporují zdravému rozumu. Příkladem může být norma, že děti do 8 let nesmí samy nafukovat balónek nebo nápad s povinným zakřivením banánů. Tyto normy ještě mohou vzbuzovat úsměv, ale jsou i ty, jejichž dopad je daleko závažnější. Kupř. 40% kvóty pro zastoupení žen ve správních a dozorčích radách nebo nápady o povinném zavádění do školek pohádek, kde princ pojme za chotě prince, což je z hlediska výchovy dětí naprosto nepřijatelné.

2. Volnost usazování se na území jiného členského státu.

Tato svoboda je výhodná pro přizpůsobivé ob-

čany, kterým usnadňuje pobývání na území jiného státu za účelem studia nebo výkonu povolání či podnikatelské činnosti. Problémem se stává v okamžiku, kdy této svobody využívají či spíše zneužívají skupiny nepřizpůsobivých občanů, kteří se přesouvají Evropou za výhodnějšími sociálními systémy. V důsledku této svobody se ČR také stala předmětem zvýšeného zájmu skupin organizovaného zločinu a uprchlíků ze třetích zemí.

3. Co Evropská unie schválí, už nikdy nenavrátí.

Jeden z dalších záporů lze vidět také v tom, že existuje velmi obtížný způsob, jak z Unie vystoupit. Vystoupení z Unie Lisabonská smlouva sice umožňuje „v souladu s ústavními předpisy“, ovšem takové předpisy u nás neexistují. Šlo by to patrně provést na základě schválení ústavního zákona o provedení ad hoc referenda o vystoupení z EU, podobně jako byl upraven vstup, příp. v rámci uzákonění obecného referenda, kdy by za určitých stanovených podmínek mohli toto referendum iniciovat občané peticí nebo vláda. Otázkou také zůstává, jaké podmínky by nám pro vystoupení na-

stavily ostatní členské státy a jaké by byly parametry vypořádání finančních prostředků přijatých a vložených. Že by nám to EU chtěla „osladit“, o tom není pochyb. Další možností je pak vyloučení za hrubé porušování smluv.

Máme z členství třeba i něco pro sebe?

Česká republika stejně jako ostatní členské země EU, musí odvádět část peněz do společné pokladny, čímž se podílí na financování více jak padesátitisícového nevolného byrokratického aparátu a na oplátku jsou nám vypláceny dotace na leccos. Tyto dotace jsou rozdělovány zemědělcům (naším samozřejmě méně než těm ze starých členských zemí) a také na různé projekty v rámci regionů, a to by bylo, aby se tyto dotace nerozkradly, za což nám jejich vyplácení Brusel pozastavil, dlužno podotknout, že tentokrát oprávněně. Proto by bylo lepší v EU nebyť, žádné peníze nikam neposílat a žádné dotace nečerpat.

*Dominik Hromádka, předseda DM Poděbrady
Ve spolupráci s Miloslavem Wolfem, DiS., šéfredaktorem PD
a s Mgr. Štěpánkou Fotrovou, vedoucí redaktorkou PD*

Kalouskův maňásek aneb Volíme Karla

Vážení přátelé, redakce Pražského dělníku se rozhodla, že si dá práci s tím sepsat negativa Karla Schwarzenberga. K tomuto kroku jsme sáhli s ohledem na nebezpečí, které tento stařík představuje.

Faktory nekompetentnosti při vykonávání důležitých funkcí

- Umí velmi špatně česky mluvit i psát, neumí státní hymnu, jeho české kořeny jsou nedostačující na prezidentský post i na ostatní státní funkce. Jeho žena neumí česky vůbec a je dcerou nacisty.
- Je velmi stár a senilní se místy nezapře. Což není úplně v pořádku, když zodpovídá za tuto republiku.
- Celkově je zdravotně nezpůsobilý, stejně

tak jeho vyjadřovací schopnosti jsou na velmi špatné úrovni.

- Užívá ilegálně titul kníže. Tyto tituly byly v roce 1918 zrušeny.

Faktory nebezpečnosti pro lid naší země

- Jeho velmi blízké napojení na Kalouska (největšího tuneláře a mafiána v dějinách naší země) je velmi nebezpečné. Stejně tak jako to, že může za všechny zločiny, které napáchala tato vláda, jelikož je jejím místopředsedou.

- Zpochybňuje prezidenta Beneše a řekl, že by měl být postaven před soud za dekrety, týkající se „vyhnání“ sudetských Němců. V jeho zájmu rozhodně není být na straně naší republiky.

- Chce podpořit zavedení eura. A obecně jít na ruku EU.

- 21. května 2008 uznal suverenitu Kosova proti vůli veliké většiny našeho národa, bez schválení parlamentem, proti vůli prezidenta Klause, proti rezoluci Rady bezpečnosti čís. 1244 z 10. června 1999, proti závěrům konference v Helsinkách z roku 1975.

- Poslední jeho výrok: že je pro něj velmi jednoduché svléci pomyslný stranický kabát, leccos vypovídá o jeho charakteru.

- Svými názory a postoji pomohl k prosazení církevních restitucí.

- Souhlasí s amnestií.

- Vítá účast ČR na zahraničních vojenských misích, které stojí miliardy a které potlačují demokracii. Karel Havlíček Borovský: „Zle matičko, zle, Schwarzenberci zde.“

Miloslav Wolf, DiS., Šéfredaktor PD

PŘIHLÁŠKA

Příjmení:

Jméno:

Datum narození: Rodné číslo:

Adresa bydliště (včetně PSČ):

Telefon (e-mail):

Povolání (příp. škola):

*„Přihlašuji se za člena Dělnické strany sociální spravedlnosti.
Souhlasím s programovou Listinou DSSS a stanovami.
Slibuji, že budu dbát o dobré jméno strany u veřejnosti.“*

Datum: Podpis:

Adresa: Dělnická strana sociální spravedlnosti (DSSS), Ciolkovského 853, 161 00 Praha 6
Příloha: Průkazová fotografie (maximálně 1 rok stará)

PRAŽSKÝ DĚLNÍK

Vydává: Dělnická strana sociální spravedlnosti, KO Praha. E-mail: ds.praha@europe.com; web: www.dsss-praha.webnode.cz; šéfredaktor: Miloslav Wolf, DiS.; Vedoucí redaktorka: Mgr. Štěpánka Fotrová; redaktori: Jiří Petřivalský, Dominik Hromádka, Martin Duška, Petr Smejkal, Ivan Malý. Uzávěrka čísla je 27. března 2013. Toto číslo vyšlo 5 ledna 2013. Registrováno pod reg. č. MK ČR E 20542. Adresa redakce: Dělnická strana sociální spravedlnosti (DSSS), Ciolkovského 853, Praha 6. Česká republika, 161 00. Nevyžádané příspěvky se nevracejí. Otištěné články nemusejí být shodné s názorem redakce. Zájemce o inzerci v novinách PD prosíme, aby kontaktovali redakční e-mail ds.praha@europe.com.